

דף ו.

או"ח סימן ז' סעיף ט'

עין משפט א.

ט. י. ישתדל אדם להתפלל בבחכנ"ס עם הצבא ^ט, ואם הוא אנוס שאינו יכול לבא לבחכנ"ס יכוין להתפלל בשעה שהצבא מתפללין. וכן אםナンס ולא התפלל בשעה שהתפלל הצבא מ"מ יתפלל ביחיד בבחכנ"ס ^ל.

ט. אמרו בגם' ברכות דף ז' איזהו עת רצון זה בשעה שהצבא מתפללין.

ל. וא"ר יוחנן אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבחכנ"ס משום שהמקום קבוע ומיחודה לתפלה הצבא, כה"ח אות נ"א. ובתפלה צבור אפי' יש בהן חוטאיין אין הקב"ה מואס בתפליתן של רבים.

ט. יש ליזהר hic לאפשר שלא לעמוד בתפלה במחיצת אדם רשות שאז יבא לידי הרהורים רעים ושכינה מתרקחת ממנו. כה"ח אות נ"ג.

ט. ואם יש בלבול בבחכנ"ס ברובם ואין אדם שומע קריאת התורה ולא תפלה כתוב הרודב"ז בס"י י"ח דעתך שיתפלל בביתו בעשרה, כה"ח אות נ"ד.

ט. וכן שקשה לו היציאה לבחכנ"ס בימי הקור והגשם מותר לו להתפלל ביחיד בביתו, כה"ח אות נ"ז.

ט. ושלש תפילות נשמעות, א'. תפילה היחיד בדמעות בכל יום, ב'. תפילה היחיד בין ר"ה ליום"כ, ג'. תפלה צבור בכל יום.

ט. וכל מי שבוכה בתפלתו הכוכבים ומזלות בוכים עמו ותפלתו נשמעת. **ט.** וז"ל השל"ה, דמ"ש חז"ל דין הקב"ה מואס בתפליתן של רבים והרי עינינו רואות בכל יום מתחפלים על הגאולה וכו', ועדין לא נושענו, ותרץ שככל يوم ישנה גאולה שאנו חננו קיימים ככבשה בין שבעים זאים, ובכל יום עומדים علينا לכלותינו והקב"ה מצלינו מידם.

ועוד י"ל דלעולם תפלה הצבא נשמעת אבל לא תעשה פרי עד עת יבא הקץ, כה"ח שם.

ט. אם אדם אנוס שאם יתפלל עם הצבא יהיה לו מניעת רוח יהפלל עם הצבא, אבל אם יהיה לו הפסד ממש ולא רק מניעה ריווח יכול להתפלל ביחיד, שם אות ס"א.

ט. ואםナンס ולא בא להתפלל בבחכנ"ס יכוין בזמן שהצבא מתפללין, וגם אם הצבא מתפללין חוזרת הש"ץ הווי תפלה עם הצבא כיוון שתפלה החזורה היא עבר כל הצבא, ואף שהיום כולם בקיאים מ"מ ע"פ האר"י זיל החזורה צריכה לציבור. כה"ח אות ס"ג.

ט. בשעה שהצבא מתפלל שחרית והיחיד מתפלל מוסף לא הווי כתפלה בשעה שהצבא מתפללין, מ"א ס"ק י"ז.

דף ו:

או"ח סימן ז סעיף יט עין משפט א.

ט. ב. יקבע מקום לתפלתו, שלא ישנהו אם לא לצורך, וגם בבכנ"ס עצמה שקבע להתפלל שם צריך שייה לו מקום קבוע.

או"ח סימן ז סעיף יב עין משפט ב ג.

יב. יג. מצוה לרוץ **לבהכנ"ס** או לכל דבר מצוה אפילו בשבת שאסור לפسوע פשיעה גסה, אבל הוצאה **מבהכנ"ס** אסור לו לרוץ.

או"ח סימן שא סעיף א

א. א. אין לרוץ **ע** בשבת אלא לדבר מצוה **פ**.

ג. **ו**. **ו** ברכות ו' ע"ב, אמר ר' חלבו כל הקובע מקום לתפלתו או"א בעזרו, והטעם דתפלת במקום קרבן כמ"ש בס"י צ"ח סעיף ד' וא"כ צריך שתהיה דוגמת קרבן בכוונה ובמקום קבוע.

ו וכל הקובע מקום לתפלתו זוכה שלא יגלה מקומו ויהיה תמיד שכון במקומו, כה"ח אותן קי"ז.

ג. **ו** ואפי' בביתו יקבע מקום שלא יבלבולו בני הבית, מ"א ס"ק ל"ג, ואם ישנים דברים שטודדים אותו במקומו ישנה בכ"ג מקומו. ובכה"ח אותן ק"כ הביא דמי שאינו קבוע מקום לתפלתו המשחיתים שנבראו מטיפות קרי של אדם באים וחוטפים אותה תפלה לפונסתם ומזונותיהם.

ו גם אין ראוי לאדם שאינו ת"ח ובעל מצות כרמון לקבוע מקום תוך ד' אמות להיכל בבהכנ"ס, שם אותן קכ"ב.

ו ותוך ד' אמות נחשב למקום קבוע ומוקם אחד דא"א למצמצם, מ"א ס"ק ל"ד. **ו** וברחוב עכו"ם לא רוץ אלא יזרע עצמו, יש אומרים שעיקר המצווה לרוץ בסמוך לבכנ"ס. וכשיגיע **לבהכנ"ס** עצמו אסור לרוץ שנאמר "בבית אליהם נהלך ברגש", מ"א ס"ק כ"ד.

ע. שבת קי"ג, דכתיב "אם תשיב משבת רגלו" ודרשו חז"ל שלא יהיה הלוכך בשבת כיום חול.

ו וגם בחול אסורה פשיעה גסה שנוטלת אחת מת"ק ממאור עיניו. וכותב המהרש"א שם אמר מה בין שבת לחול בשניהם אסור, ותרין דבחול אין איסור אלא מזיק למאור עיניו ונוסף בשבת שיש גם אסור, כה"ח אותן ב'. ועוד שבחול יש תקנה ע"י קידוש והבדלה, אבל בשבת אסור, כה"ח אותן ו'.

פ. דכתיב אחרי ה' ילכו כאריה ישאג כלומר בדרך שאדם בורה מפני האריה כך רוץ אחרי מצות ד'.

הגה: אסור לפטוע פטיעה גסה יותר מאשר אפה' בחול אם אפשר לו בפחות.

ו'. י"ד סימן שמך סעיף א עין משפט ד.

א. מצוה גדולה להספיד על המת כראוי. ומצותו שירים קולו לומר עליו דבריהם המשברים את הלב **ק** כדי להרבות עליו בבכיה. ויש להזכיר שבחו אבל אסור להפליג יותר מدائ' אלא מזכירין המידות הטובות שבו ומוסיפין בהם קצת **ש** רק שלא יפליג, ואם לא היו בו מדות טובות כלל לא יזכיר עליון.

ז'. או"ח סימן צ סעיף ז עין משפט ה.

ח. לא יתפלל אחורי בהכנ"ס **ה** אם אינו מחזיר פניו לבהכנ"ס, ואחרי בהכנ"ס הינו הצד שהפתחה פתוחה בו והוא היפך הצד שפונים המתפללים אליו, ויש מפרשים להיפך, וראוי להوش לדברי שניהם **א**. גם כשותפלו בצדדים יש להחמיר להחזיר פניו לבהכנ"ס **ב**.

ואם הוא נמצא בביתו וכותל מפריד ביןו ובין בהכנ"ס ועומד ומתפלל נגד א"י ואחריו לכוטל בהכנ"ס מותר שאינו ניכר שמחזיר פניו

צ. והינו שהיה חצי אמה בין רגל לרجل וכף רגל הוא ג"כ חצי אמה כמ"ש בס"י שצ"ז סעיף ג' בשם מהרי"ז, מ"א ס"ק ב'. וכף רגל הוא חצי אמה הינו עם המNeal, כה"ח אותן ה'. מ"מ לדבר מצוה מותר לפטוע פטיעה גסה גם בשבת, כה"ח אותן ז'.

ק.مبرיותה שבת ק"ה ע"ב. ובברכות דף ו' ע"ב מרוב ששת וכפי רשי".

ר.مبرיותה באבל רבתיה.

ש. ואין כאן דברי שקרograms אם היה בא לידי במעשה הצדקה דבר שיש בו צורך יותר קצת ודאי היה עושה. ט"ז ס"ק א'.

ת. דין זה אף בשעה שאין הציבור מתפללין שם, ויש חולקים שאין דין זה אמר אל כל שמתפלلين הקהל תפילה י"ח, ולדינא יש להחמיר, כה"ח אותן ל"ה. ומ"מ אם עבר והתפלל אף' במקורה שנקרה רשע כגון מחוזן לבית הכנסת וגם נגד הרוח שכולם מתפללים אינו חזר ומתפלל, וזאת בכה"ח אותן ל"ז.

א. הינו שלא יתפלל אלא לצד השכיבור מתפלל וגם יחזיר פניו לבהכנ"ס, מ"א ס"ק י', ולכתחלה צריך לחתפל דוקא בבהכנ"ס, שם אותן ל"ז.

ו. **ו** ואם עומד בבהכנ"ס והופך פניו ממש מהציבור ע"פ שאין ראוי לעשות כן אינו נקרא רשע, מ"מ אם התחל כך יהפו' פניו לצד הקהל, שם אותן ל"ח.

ב. **ו** אף שמדובר שאינו מתפלל לרוח שהציבור מתפללים אין לחוש כיון שאינו מתפלל היפך ממה שמתפלلين הקהל, מ"א ס"ק י"א, מב"י מרביבנו יונה.

מבהכנ"ס ג.

ג. עיין בכח"ח אותן מ"א שהביא מפאר הדור דיון שכל החיצירות הסמכות לבהכנ"ס העם מתפללים שם לכל רוח שתהיה כנגד א"י וכן פסק הלבוש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסתמאותיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהזאתה "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com